

hed; *det* kan godt være; jeg billiger selv fuldstændigt, at man ved ny Ansættelser kommer til en lavere Lønningsmaade. Men Princippet er, som jeg bemærkede, uafhængigt af, om det er meget eller lidt, det drejer sig om. Dernæst er det heller ikke af Betydning, om den paagældende er pensioneret. Dette gælder jo i det foreliggende Tilfælde om begge de to Mænd, der er Tale om. Men det er for saa vidt en Tilfældighed, som de kongelige Kommissarier lige saa godt kunde være Folk, der ikke vare pensionerede. Det vedrører heller ikke Princippet, at de ikke ere egentlige Embedsmænd; jeg kan godt indrømme, at de ikke ere det, og maaske vil denne Omstændighed føre til, at de ikke ad Rettens Veje kunne gøre deres Krav gældende — det vil jeg slet ikke udtale mig om —, men Princippet gælder selvfølgelig lige saa godt for dem, der ere Embedsmænd i Ordets egentlige Forstand, som for dem, der indtage honorarlønnede Stillinger. Man bør ikke paa et vist givet Tidspunkt sige: Nu ville vi ikke mere give dig det, som du oprindeligt har faaet Tilsagn om at nyde. Det er denne Krænkelse af Princippet — som er ganske uafhængigt af den Maade, hvorpaa en Bestemmelse som den omtalte vil ramme, den vil maaske ikke blive meget føleligt for de enkelte — som vækker min Betænkelighed, og derfor kan jeg ikke gaa med til det, som paa dette Punkt er vedtaget her ved 2den Behandling. Jeg vil slet ikke anse det som en Uretfærdighed, men jeg anser det som en Krænkelse af et Princip, som det fremfor nogen turde være Landstingets Sag at holde ved Magt. Jeg anbefaler derfor de stillede Ændringer.

Tolderlund: Da jeg agter at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag, saa nødsages jeg til at motivere denne min Afstemning, saa meget mere, som den ærede Forslagsstiller og jeg under denne Sags Behandling have staaet paa samme Standpunkt lige til den allersidste Tid. Vi vare jo enige om at stille Ændringsforslag med Hensyn til Posten i Jylland; det var det eneste Ændringsforslag, vi fandt Anledning til at stille til det oprindelige, her i Tinget forelagte Lovforslag. Der var aldrig Tale om nogen forskellig Forstaaelse af Bestemmelserne i § 4, før den ærede Forslagsstiller i det næstsidste eller sidste Udvalgs møde udtalte, at hans Opfattelse af det første Stykke af § 4 var den, at Bestemmelserne i §§ 1—3 ikke havde nogen Gyldighed, før der skete en Personforandring, uden

at han herved tog Hensyn til, hvad der udtaltes i andet Stykke af Paragraffen. Det undrede mig ganske vist, og da jeg ikke kunde naa til den samme Opfattelse, søgte jeg gennem de Forhandlinger, som forrige Aar førtes i Folketinget, at komme til Klarhed over, om jeg i saa Henseende skulde have misforstaaet Bestemmelsen, hvilket jeg ikke kunde tro. Jeg fandt da en Udtalelse, som er trykt i Folketingstidenden, og som jeg med den højttærede Formands Tilladelse gerne vil oplæse; det er en Udtalelse af den daværende Trafikminister Hage. Han udtalte med Hensyn til § 4: „Jeg maa endnu tilføje en lille Bemærkning . . . for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse med Hensyn til Virkningen af de Overgangsbestemmelser, som indeholdes i Lovforslagets § 4. For de 4 Amtmænds Vedkommende — det er Amtmændene i Vejle, Aarhus, Viborg og Odense —, som nu have visse Kommissariatsforretninger, gaar § 4 ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at lade de nuværende Forhold indtil videre blive ved at bestaa. Det er ikke nogen Forpligtelse for Ministeren til at lade de paagældende beholde deres nuværende Hverv, men det er en Bemyndigelse for ham til at kunne gøre det. Hvad derimod angaar de to andre Kommissarier, er Forholdet det, at det foreslaas at give den ene et fast Honorar af 8,000 Kr., og den anden et fast Honorar af 9,800 Kr., hvilke Summer svare til Begyndelseslønnen og Slutlønnen, som er foreslaaet for de fremtidige Kommissarier, medens de saa til Gengæld skulle afgive alle de Indtægter i Form af Honorarer, som de for Tiden oppebære. Det vil for den ene af disse Kommissariers Vedkommende betyde en væsentlig Nedgang i Indtægter. Han har i Øjeblikket i Honorar i alt mellem 16,000 og 17,000 Kr., og naar de Privatbaneanlæg, som henhøre under ham, ere fuldførte, vil han endda beholde et Beløb i Honorar af imellem 13,000 og 14,000 Kr., heri dog indbefattet Udgifter til Kontorhold. Det bliver et ikke ringe Afslag i Indtægt, naar han i Stedet faar et fast Honorar af 9,800 Kr., selv med et Tillæg af et Beløb til Kontorhold. Hvad den anden Kommissarius angaar, er han for Øjeblikket oppe paa en Indtægt af henimod 11,000 Kr., og naar Anlægene ere fuldførte, vil Beløbet blive mellem 8,000 og 9,000 Kr. Begge ville de dernæst være forpligtede til“ osv. Det falder fuldstændigt sammen med den Opfattelse, jeg stadig har haft af Bestemmelsen i § 4.